

## PRIN HAR DIVIN...

Andreionthepoetry

---

Era pe cer un nor în dreptul Lunii -  
În rest era senin până-n spre stele...  
M-ardea iubirea sfântă ca tăciunii,  
Dar eu ardeam de patimi efemere...

Și mă iubea Cel ce mă zămislise  
Cu dragoste de minte necuprinsă,  
Dar eu eram mult cufundat în vise  
Și inima-mi era lumesec învinsă.

Se revelau minuni nebănuite  
În fața mea, dar îmi păreau normale;  
Stele-mi cântau cu raze strălucite,  
Dar cântul lor se risipea pe cale...

Un nor era pe cer, și doar pe-acela  
Eu îl vedeam, orbit de neputință;  
În jurul lui, ceru-și croia dantela,  
Dar ca s-o văd, îmi trebuia credință.

Dar norul s-a-mprăștiat într-o clipită  
Când vântul a bătut din Nordul cosmic,  
Iar inima subit mi-a fost trezită  
Ireversibil, din ungherul dosnic.

De-atunci eu cred și văd mereu seninul  
Chiar dac-ar fi nori negri-n lumea toată!  
Prin har divin mi-a fost schimbat destinul  
Să am credința-n veci nestrămutată!